

азъ вынѣги турямъ на въртило глиганы въ разное време, щото като-токо поиска господарь тѣ ми, да подамъ този, който са е испекълъ по добръ на вкусъ.“ — Антоній и Клеопатра забавлявали са нѣкога съ рыболовство. На Антонія рѣдко са падало да улови рыба и за туй много му са смѣяли. Той тайно повелѣлъ на искусенъ водонорецъ, незамѣтно отъ сички тѣ, да са спуща и да прикача на вѣдеца та — уловена отъ по напредъ рыба. Тѣй са и случило: сѣкѣй пѣтъ, Антоній като захвърлялъ вѣдеца та, случавала му са най прекрасна рыба. Клеопатра съглѣдала измама та и повелѣла на най добрия си водонорецъ да превари Антоніева водонорецъ. Антоній захвърлилъ вѣдеца та и тозъ часъ осѣтилъ тегота на връвь та: съ усилие той истеглилъ вѣдеца та, и о чудо! На кукичка та высяла голѣма солена рыба отъ далечно море. Сички тѣ са за смѣли; Антоній са причървилъ отъ срамъ, но Клеопатра твърдѣ искусно знаила да го обърне на шега: „Остави намъ, на малки тѣ царѣе, да ловимъ рыба, казала тя: а ты, о полководче, лови за себеси царѣе и народы.“

3.

Оставена та въ Римъ Антоніева жена, Фульвія была много недоволна, дѣто мъжъ ѝ живѣе при Клеопатра въ Египетъ. Тя наченѣла да прави козни въ Италиа, раздразила Октавіана върху Антонія за да принуди какъ-годѣ мъжа ѝ да са завърне. Той си дошелъ; но Фульвія умрѣла. Антоній сполучилъ да укроти Октавіанова гнѣвъ, тѣ са помирили, и, по воля та на народа, който желаялъ продължаванье то на взаимно то имъ съгласіе, Антоній са оженилъ за Октавіанова та приведеница сестра, за прекрасна та и добродѣтелна *Окшавія*. Сичко то господарство приело участіе въ радость та на Римъ, сички тѣ ожидали спокойствіе за бѣдуше то.

И наистина: кротость та, добрый тѣ нравъ на Октавіа, виждало са, могли да отвърнѣтъ Антонія отъ развратныхъ му животъ. Октавіа была млада и прекрасна;